

daarlig Betydning —, skulde være en for et Land ønskelig Udvikling: En selvmordrisk Politik kan for en kort Tid føre dertil, men det vil ikke kunne holde. Menneskene staar ikke længere paa det Standpunkt, som i Virkeligheden var bærende for den tidligere engelske Udvikling: at visse Klæner, visse Familier og deres Chefer, dannede Kernen i et Whigparti og et Toryparti. Menneskene staar nu i Partier efter deres Anskuelse, og dertil kan man ikke nøjes med to Partier. Mange Steder mener man, at man ikke kan nøjes med mindre end 10—15; det er heller ikke en Udvikling, der vil være. Der vil altid være et vist naturligt Fundament for Partidannelse og et vist naturligt Sæt af Anskuelse, som kræver at repræsenteres gennem et Parti.

Her i Landet staar vi med 4 Partier, som har holdt gennem 20 Aar. I nogen Tid har man nu — idet man er blevet ved det gamle nedarvede parlamentariske Princip — bygget paa, at det maa være to Koalitioner, der afløser de to Partier; det har for nylig en af Ministrene doceret. Men tror man nu ogsaa, at dette nødvendigvis kan være evigt? Enhver, som ser paa Forholdet nu mellem Venstre og Konservative, kan jo forstaa, at den Koalition ikke har nogen Evighedsmulighed i sig. Og tror man til syvende og sidst, at det vil være det bedste at bevare denne Skiften mellem to Partier eller mellem to Koalitioner, en udpræget fremskridtsvenlig og en mere tilbageholdende, eller hvorledes man nu vil betegne den, som for Øjeblikket deler Landet i to Halvdele, den ene Gang med et Overskud af nogle Tusind Vælgere til den ene Side, den anden Gang med et Overskud af nogle Tusind Vælgere til den anden Side. Under en saadan Tilstand, hvor jo det parlamentariske Liv sættes paa en ganske alvorlig Prøve, naar den ene Halvdel stadig skal herske over den anden og det kun er lidt over den ene Halvdel, som har hele Magten, medens den anden Halvdel føler sig forurettet i sine politiske Anskuelse — for nogle Aar siden var det os, maaske vil det i de kommende Aar blive de Herrer —, under en saadan Udvikling er det meget naturligt, at man ser andre Steder hen og baade den ene og den anden peger paa, at der er Lande, hvor det er lykkedes at bygge en demokratisk Forfatning op paa en anden Maade, og henviser til den svejtsiske Forfatningsinstitution, Folkets direkte Afstemning om de store afgørende Spørgsmaal, der i Virkeligheden gør, at hvis man kort skal karakterisere den svejtsiske Forfatning, maa man betegne den som et Enkeltkammers Re-

gering gennem en administrerende Myn- dighed, der ikke er Attraamaal for de poli- tiske Kampe, saaledes som Regeringen er det her.

Det er meget forstaaeligt, at man ser hen til saadanne Tilstande, naar man staar i den nuværende Situation her i Landet. Men man arbejder jo altid først og fremmest i den Politik, man er i. Jeg har flere Gange sagt og gentager det i Dag, at for mit Syn vilde et bredere Grundlag for et Regerings- styre her i Landet afgjort være at fore- trække, og dette bredere Grundlag kan efter min Mening kun være udpræget demokra- tisk med udpræget Forstaaelse af den so- ciale Udvikling her i Landet. I Gaar tror jeg det var, at den ærede Ordfører for de Konservative sagde hen til Socialdemo- kraternes Statsminister: hvem det var, han vilde blive enig med i Valutaspørgs- maalet. Han nævnte for øvrigt Valuta- spørgsmaalet paa en misvisende Maade, idet han tillagde f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pinstrup Anskuelse, som denne aldrig har udtalt. Han nævnte Muligheden for en Forbindelse mellem Venstre og Social- demokratiet paa det Spørgsmaal, et vigtigt økonomisk Spørgsmaal om at tilvejebringe Fasthed i vort Lands Økonomi. Ja, hvad skrækkindjagende skulde der være i, at Venstre og Socialdemokraterne skulde kunne enes om et saadant Spørgsmaal? Jeg vilde hilse det med stor Tilfredshed, hvis det var muligt at finde et fælles Grundlag for Løs- ningen af Valutaspørgsmaalet, hvor de producerende i Landet, Arbejderne og Bønderne, kunde finde hinanden.

Men for at det ikke skal misforstaaes, gør jeg straks opmærksom paa, at det ærede konservative Ordfører, den ærede Medlem Hr. Pürschel, fablede om, at Grundlaget var et saadant, som ingen tænker paa at arbejde paa. Han viste, at han tog fejl, da han sagde, at det var det Grundlag, det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde fore- slaet. Han mente, det var en Nedsikring af Kronen, en Akkord, og saa fremdeles, og nævnte det ærede Medlem Hr. Pinstrup som Talsmand derfor, endskønt alle ved, at vi, naar vi har advaret mod den Plan, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde, ikke advarede mod den, fordi den indeholdt en Nedsikring, thi den indeholdt tvært- imod det modsatte. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup foreslog at begynde med en Guld- indløselighed paa et bestemt Punkt og saa successive stige opad til den fulde Pari. Vi advarede mod denne Plan ud fra andre Grunde, idet vi troede, at Erhvervslivet ikke vilde kunne taale en saadan Frem-